

Този забѣлѣжителенъ учителъ написалъ нѣколко книги за другитѣ учители, въ които указва какъ по-лесно да се учѣтъ дѣцата. Написалъ е и новъ букваръ за малкитѣ дѣца. Ето какъ разказва една пѣсенчица изъ този букваръ за лесното учение на четмо и на писмо:

„Чувала майка сина и щерка,

Па ги е дала въ школо да учѣтъ:

Книга да четѣтъ, писмо да пишѣтъ;

На столъ да седѣтъ, хазно да броѣтъ,
Хазно да броѣтъ, пѣсни да пѣѣтъ.

Она имъ рекла до три години.

Дѣца сѣ били хитри, разумни, —

Научили се до три мѣсеци:

И да ти четѣтъ, и да ти пишѣтъ;

И да ти броѣтъ, и да ти пѣѣтъ“

Толкова за сега, читатели, за господинъ Иосифъ Ковачевъ, а когато се изучите повече, вий ще прочетете и други книги, ще научите още по-добри работи.

Вѣрността на коня.

Вай Цвѣтанъ живѣше въ едно малко, но добро селце. Той не бѣше много богатъ, а сѣщо не бѣше и сиромашъ — дѣто го рекли, сръдня рѣка човѣкъ

Той имаше единъ червенъ конъ, когото наричаше „Алчо“.

— Добъръ е мой Алчо, добъръ е, защото